
Joanna Rossiter

Kellemetlen igazságok:
Árt a bölcsőde a gyerekeinknek?

A nők kiharcolták munkahelyi egyenjogúságukat, de ennek ára van

Kisgyermekes szülőként elmondhatom, hogy bölcsődés csoportok éppúgy léteznek felnőttek, mint gyerekek számára, és helyi társaságunk se képez kivételt. Lehörpintjük a kávé, és elkezdünk versengeni, hogy ki aludt a legkevesebbet, míg a gyerekek a háromkerekű biciklikén vadulnak. A beszélgetés a bölcsődére terelődik: melyek jók, melyek vannak közel a munkahelyhez, mennyibe kerülnek óránként. Teljesen érthető lenne a csodálkozás azon, hogy egyáltalán miért is vállalt bárki közülünk gyereket, olyan buzgón tervezzük menekülésünket. „Épp most szereltettünk be otthon CCTV kamerás megfigyelőrendszert – lelkendezett az egyik anya nemrégiben. – Így nézni tudom az irodából, ahogy játszik, amikor csak akarom.”

Nem merem bevallani anyákból álló baráti körömmnek, de amióta gyerekeim vannak, gyanakvással szemlélem a bölcsődéket. Azt találok leginkább aggasztónak, hogy milyen gyorsan mentek végbe ezek a változások. Míg a szüleim nemzedéke esetleg furesának találná, hogy akár féléves csecsemőket reggel nyolctól este hatig bölcsődébe dugunk, középosztálybeli kortársaim legtöbbszörének a szeme se rebben erre; ez olyan természetessé vált, hogy már nem is kérdőjelezik meg többé. Valójában a szülők rendszerint agyondicsérik a bölcsődei ellátás kínálta összes kényelmet: kedvez az ingázóknak, és a nap folyamán egyenesen a telefonunkra küldhetjük a legfrissebb híreket. A Nagy Anya figyel téged.

De rászánta-e már magát valaki arra, hogy feltegye a kérdést: vajon jót tesznek-e a böl-

csődék a babáknak? Szülőkből álló kohorsz-csoportom példátlan társadalmi kísérletben vesz részt. A magas ingatlanárak és lakbérek azt jelentik, hogy a legtöbb családban két szülőnek kell dolgoznia, hogy ki tudja fizetni a számlákat; ennek következtében gyermekeink az első olyan generáció, amely többnyire intézményesített ellátásban részesül az egy éves kora előtti időszakról kezdve.

A bölcsődékkal kapcsolatos kutatások – ha végre egyszer sikerül napfényre kerülniük – már önmagukban elegendők ahhoz, hogy álmatlan éjszakákat okozzanak bármely szülőnek. A pszichológusok a kortizol sztrepszahormon nyugtalanítóan magas szintjét fedezték fel a bölcsődei ellátásban részesülő két év alatti gyerekekben – sokkal magasabbat, mint azok esetében, akik nagyszülőkre, dajkákra vagy béisziterekre voltak bízva. A kortizolról kimutatták, hogy hatással van a gyermekek érzelmi ellenállóképességére és jóval később a kamaszkorban a szorongásra és agresszivitásra való hajlamukra.

A szülők természetesen hallani sem akarnak erről, különösen akkor, amikor legtöbbször számára a bölcsődék jelentik a munkába való visszatérés egyetlen megengedhető módját. A legegyszerűbb válasz a kérdés szőnyeg alá söprése vagy a támadásba lendülés. Nem csoda, hogy Jay Belskyt, az első tudóst, aki összefüggést vélt felfedezni a kortizol és a bölcsőde között, nőgyűlölőnek bélyegezte a Mumsnet brit nevelési tanácsadó oldal alapítója, amikor a tudós megvitatta vele felfedezéseit a *Woman's Hour* női magazinműsorban. Szinte lehetetlen változtatni a helyzeten, hogy ne úgy hangozzék, mintha az anyákat újból be akarnák zárni a konyhába.

Még ha egy szülőnek azt is diktálja az ösztöne, hogy egy csak személyesen odafigyelő gondozót találjon a gyermekeinek – amely típust a legideálisabbnak tartják a pszicholó-

JVNDEEUVUOLO
PKWUNNIGMUEUC
VONMGPOUMLUPFO
KUGFOINMYN
VLNUBUNYJTOUGOP
VNHMNBMBHhMfM
VNHpINHpMHPH
EiiHNHN
NHNHNyMIM
NiMHNINIM
NMIYpMNyM
NpyHNIN
MINNMIIN
MIMIHEN
HHpMEEVNOHH
HiMIEHHH
HiyHHHVPHNHhp
INHhpMMMED
yVdHNHMHVHVNIM
iVNNHHMNMpEH
HMHHVHNHNHHHMVN
NiNHHpMVM
HENNMVNNH
VpEHMSIMEEpu
pNHNMPHVPpM
MHPVNMHPHN
yNMHNMyMNH
NOHMHpVpHIN
yMIMViHNNMypH
VHMIEyHMpHNEHNNO
HHNHENMEMH
yNHMMNViNH
NNNHVMHEeypN
HVVNHNNpHN
NNNNEHMM
NHNHNIV
MHNHNNO
HyH
iHNMVNHNP
MitypVM
NyEEEMNN
MMHHpHyMipHM
NHNHGMHBWio
HIMANNMBHHEN
MHIVVNVpN
EHMMMBEHNHN
boldogságát.

(The Spectator)

ILHOVQQHU

IRUYpJLDLKLGHJKiERU

- Észak-Norvégiában gyakran meghibásodik a
3QDYLJIFLYUHQGVJHUPOKHWHQZURVJRUVJL
áll a veszedelemes zavarások mögött.
-
- PLNRUIRUYpJLIEDQHOLQGXODPHQWDXWyaBL
HMHVpM
- eVNMNpNHMIN*3
MiyMEMHUMN
- NiNIEHNNHVP
yEVEHHpVHNMBVPEHNH
HNNHMHMpMphVMitV
- VNNHNHMHNHHH
VHHHEHNHNHHEHU
- pHHNNNH
- NpyNN
VHNHpHHH
HHHHVp
- HHpVMVHNHM
- HVNHVpVNEVMNM
-
- iViNyN
pVMiU
NHNMMHNH
- VNPpH
VyHNVM
- iMVinspHINVN
upVHpVNj
- >MeVNNpHVpH
pMHPVMNpVPEHHNH
pVpHMHMyNHpN
- NHMHHHMHNpH
VpEMNMpNH
yVMpHM
MyNpVHNHNHpHVN
HENHpHHHMVp
NyNMNH
HNNMHPVHNH
pNNNMVHNH
HHHHHN
VHNHNHMH
- iVNHhpVHNHNH
HVHEHN
HEVNM
- HrpVMEP